

केचिच्छूङ्गाणि संगृह्य मुष्टिमुद्यम्य चापरे ।
 वानराः समरे तस्मिन् राक्षसांश्च निजग्नौ ॥ १० ॥
 ज्ञानुभ्यामाकृताः केचिद्वानरैस्ते निशाचराः ।
 बभ्रमुर्नष्टसंज्ञा वै मत्ताः पानवशादिव ॥ ११ ॥
 भग्नजङ्घोरुपृष्ठाश्च केचिच्च निहता भुवि ।
 सुषुपुर्वसुधायां ते स्तनमाना निशाचराः ॥ १२ ॥
 निरस्तकनुकर्णाश्च राक्षसा भिन्नमस्तकाः ।
 सुस्रुवू रुधिरं भूरि नगा गैरिकधातुवत् ॥ १३ ॥
 तैर्हृतैर्हन्यमानैश्च प्रपतद्भिश्च राक्षसैः ।
 अधिकं निष्टनद्भिश्च घोरमायोधनं बभौ ॥ १४ ॥
 राक्षसा बहवस्तत्र निहता वानरैर्युधि ।
 प्राधावत्ताजिरं त्यक्त्वा लङ्कामेव निशाचराः ॥ १५ ॥
 तेषां प्रद्रवतां लङ्का प्रचकम्पे समन्ततः ।
 इन्द्रजित् तु ततः क्रुद्धो महातेजा महाबलः ॥ १६ ॥
 वानराणां शरीराणि व्यधमन्निशितैः शरैः ।
 शरैर्णैकेन स हरोन् नव सप्त च पञ्च च ॥ १७ ॥
 बिभेद समरे क्रुद्धो राक्षसान् संप्रहर्षयन् ।
 स शरैः सूर्यसंकाशैः शातकुम्भविभूषितैः ॥ १८ ॥
 वानरान् समरे वीरः प्रमथाथ सुदुर्जयः ।
 ततोऽष्टादशभिर्वाणैः स विद्धा गन्धमादनं ॥ १९ ॥